

VONG NGÂM

Định

KHANH BANG

Tình cảm (Serenade)

8

hồi mùa gió lá cây tôi thổi khắp nơi tan

rất bao cánh hoa trôi bên thềm gió diều thả gao nào nề ở hồi mùa

mỹ gió diều tằm gió bao đầu thướt thướt Người nghĩ mi tâm cảm trong

đêm gió mùa mẹ mừng nắng bóng tằm duyên dang cho biết bao

niềm hân hoan khắp người lạc loài gọi tình quê hương với bao nhiêu lời thướt

nhớ Tình xa cũ bấy lâu phải mẹ dang ai quê cũ nay cách xa ôi muôn

trung hiếu: hồi gió diều lộng lộng ở hồi mùa gió diều tằm gió bao đầu

tsương ngoài xa vắng quay về quê hương dân yêu ở mong

người mẹ ghé âu sầu làm gì khi đi hai này lời sẽ quyết dứt gió

rall...

thư trên đây xa xôi biết tìm lại nơi chốn nào?

vivace

Long chơng nhớ đêm nào ngắm trăng vàng chiếu bên hồ nước xanh mát trời

Long chơng nhớ hôm ấy lúa xanh chiều ấy ta nhìn cánh diều trời bay

Long chơng nhớ xuân nào ngắm xuân về với bao niềm sống xuân chơn thảo

Tình xưa ấy đâu còn với bao ngày lễ hội tam phần ở đâu đâu Ngồi xưa

ấy mỗi khi hằng nhớ lời đi ta nắm tay sát ngang cầu yêu đời với người tay họ đâu

ngập nắng em tuyên ôn biết tên gì? tay đêm hằng thăm Lặng nghe

gió âm thầm gieo bao nỗi sầu này em đâu mãi hay người này đâu bây giờ

rall...

lặng thì nào lúc ấy ngok ngao Bên đây xa xôi biết tìm lại nơi chốn nào? Trôi như

casa